

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.
„STRAŽA“
Izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.
Rokopisi se ne vračajo.
Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure popold.
Telefon št. 113.

STRAŽA

Naročnična lista:
Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K
Posamezne številke 10 v.
Zunaj Avstrije celo leto 17 K
Inserati ali oznanila
se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 146.

Maribor, dne 21. decembra 1910.

Letnik II.

Vsem dobromislečim Slovincem!

Nujna potreba za razvoj slovenstva na Spodnj. Štajerskem je, da imamo list, ki izhaja večkrat na teden. „Straža“ izhaja že dve leti kot neodvisno slovensko glasilo ter se je v vseh krogih splošno priljubila vsled odločnega stališča, ki ga zavzema v boju za pravice slovenskega ljudstva. Število prijateljev, naročnikov lista raste dan za dnevom. A vendar še mnogokje opazimo, da manjka „Straža“ v gostilnah in trgovinah, kamor zahajajo Slovenci. Rodoljubni Slovenci, zahtevajte naš list povsod!

V naših krajih je še mnogo premožnejših Slovincem, zasebnikov, posestnikov, gostilničarjev in trgovcev, ki še niso naročeni na „Stražo“. Prosimo zato naše naročnike in prijatelje, da nam še pred novim letom pošljejo naslove onih, ki bi z novim letom naročili „Stražo“, da jim pošljemo list na ogled. V krog naših naročnikov vabimo tudi vse tiste Slovence, ki so dosedaj z nekako nezaupljivostjo gledali na naš list. Vse dobromislečerojake kliče mo v vrste naših naročnikov.

List bo tudi v bodoče kakor dosedaj z vso odločnostjo branil in se boril za pravice slovenskega ljudstva na Spodnjem Štajerskem in Koroškem.

Vse naše prijatelje prosimo, da razvijejo o božičnih praznikih in novem letu živahno agitacijo za nove naročnike.

Stare naše naročnike pa prosimo, da se še pred božičem poslužijo položnic, ki smo jih priložili zadnji petkovi številki.

„Straža“ stane za celo leto K 12.—, za pol leta K 6.—, za en mesec K 1.—.

Uredništvo in upravnništvo.

Liberalni polom v Celju.

Celje, 19. dec.

Celjska liberalno-narodna klika stoji pred katastrofo. Vzdržati se more samo le še z — brezvestnim slepljenjem javnosti in z nadaljnim razsipavanjem ljudskega denarja. Govore naj fakta!

V Celju ima sedež društvo: Zveza slovenskih posojilnic, čegar obstoj in delovanje je — mimogredeč povedano — povsem protipostavno. Načelnik društva (ne zadruga!) je neizogibni dr. Kukovec, odkar jo je starinom strgal iz rok. To društvo je zveza 48 slovenskih posojilnic in Zadrugne zveze v Celju; te kot članice društva tvorijo z društvom Zveza slovenskih posojilnic tiho družbo, katere namen je, vzdrževati hišo v Šilerjevi ulici in v njej se nahajajočo tiskarno s postranskimi podjetji ter zvezno trgovino v Kolodvorski ulici. V to tiho družbo, katere edini javni družabnik je Zveza, so posojilnice vplačale deležev 111.400 K, ki so neodpovedljivi in se le amortizirajo. Celjska posojilnica je udeležena z 10.000 kron, celjska Zadruga zveza pa s 5000 K (najbrže podpora ministrstva!).

Zveza je lastnica hiše v Šilerjevi ulici, koje stavba je stala okrog 100.000 K in je obremenjena na prvem mestu s posojilom ljubljanske mestne hranilnice per 50.000 K, na drugem mestu pa s posojilom južnoslovenske hranilnice per 20.000 K; vrh tega ima ta zveza nebroj drugih dolgov, nastalih vsled brezprimernega gospodarstva načelstva društva, to so gg.: dr. Kukovec, dr. Božič, dr. Kalan, dr. Koderman, dr. Josip Serneč sen. in drugih. V tiskarni se tiska tednik „Narodni List“, „Narodni Dnevnik“ (sedaj mirno v Gospodu zaspal) in v zadnjem času „Südsteir. Volksstimme“ (v čegar konzorciju vodi glavno besedo dr. Kukovec in ki je ekspozitura celjske liberalne Narodne stranke).

V tiskarni se je dalje tiskalo lepake, letake, brošure, vse v povečanje slavnosti dr. Kukovca in njegove stranke. Tiskalo se je in tiskalo, noč in dan se je delalo, nebroj uslužbencev se je plačevalo! A sedaj je konec gloriije. „Narodni Dnevnik“ je mirno preminul, 7 uslužbencev je te dni z družinami vred na cesto vrženih, nekaj jih je že preje odšlo ali še odidejo; ostalo pa je nebroj neplačanih računov v tiskarni in vrh tega nebroj dolgov.

Dr. Skala: Veseli me, da me obiščete (mu seže v roko). Sedite, prosim, da bomo trije.

Anton (sede): Prijatelj Vladimir mi je povedal, da ste tukaj. Nisem si mogel kaj, da bi se ne prišel zahvaliti svojemu dobrotniku. Ko bi ne bilo vas, bi nikdar ne videl tistih 1200 goldinarjev.

Dr. Skala: Stori sem le svojo dolžnost. Vladimir: Prav praviš! Pa koliko jih je, ki zlorablja svoj poklic. Ako bi se ne posrečilo tebi, oñemu goljufu dokazati krivice, ne vem, kaj bi bilo z menoj.

Dr. Skala (veselo se braneč): Nu, nu, kaj bi me tu hvalila.

Anton: Kar je res, je res, gospod doktor. Dr. Skala: Sicer pa je bila za vaju to dobra šola. Bodeta vsaj vedela, da je treba previdnosti in paznosti, predno se komu zaupa.

Vladimir: Ho, ho, prijatelj! V trgovskih stvarih sva pa midva strokovnjaka.

Dr. Skala: Taka, da vaju vsakdo lahko opehara, kaj!?

Anton: Če pride več takih, kakor je bil oni Moscato, potem že. Pa še tedaj samo enkrat. Skušnja človeka izuči. Sicer pa moramo mi trgovci vedno zaupati drug drugemu, če hočemo kaj doseči. Če pa tu in tam naletimo na kakega lopova, hvala Bogu, imamo pa Vas, gospod doktor!

Dr. Skala: Kako to? Saj je vendar odvetnikov več!

Vladimir: Pa malo takih, kakor ti.

Anton: Se li še spominjate, kako je bilo pred štirimi leti, ko smo ugnali tistega sleparja, ki bi me skoro spravil na nič?

Dr. Skala: Prav dobro!

Anton: In gospod doktor je bil takrat srečen ženin, sedaj pa, upam, srečen soprog.

Dr. Skala: Hvala Bogu, nič mi ne manjka. In v mojem tedanjem položaju je sedaj Vladimir.

Celjska posojilnica ima tirjati od društva svoto, ki daleč presega 100.000 K (enstotisoč kron), katere je društvu posodila brez zadostne varnosti; baje je pripravljena, odpustiti par deset tisoč kron, ako se ji gotova svota v resnici izplača. V ta namen se koncem tega meseca vrši občni zbor Zveze slovenskih posojilnic.

Odkod pa naj zveza vzame denar? Njena hiša je preobremenjena s posojili obeh posojilnic, zvezna tiskarna in trgovina pa ste pasivni. Cel inventar tiskarne in trgovine je vreden komaj 50.000 K. Odborniki zveze so sicer svojčas nekaj plačali, toda večina njih notorično ne zmore svote, katero dosegajo dolгови; bili pa so tudi toliko previdni, oziroma brezobzirni, da niso prevzeli osebne zaveze. Kdo naj tedaj plača dolgove? Ali članice društva, posojilnice, katerim se je že leta 1909 od njih vlog odpisalo 33.000 K, in se jim ne plačuje nikakih obresti ali dividende več?

Ali bodo posojilnice mirno v žep vtaknile, če jim občni zbor odpiše še ostalih 178.000 K od vlog. Potem nastane na Spodnjem Štajerskem vihar, ki bo ljudske zapeljivce za vedno odnesel s pozorišča. Ali bo celjska posojilnica odpisala svojo terjatev in s tem mladim znova na noge pomagala?

No, v tem slučaju pa se začne zoper ljudske izkoriščevalce boj, proti kateremu so bili zadnji volilni boji le senca; ljudska nevolja bo pošteno obračunala s političnimi Donkišoti in jih z elementarno silo pomedla z javnega pozorišča.

Za danes registriramo samo ta dejstva; morda bodo skušali utajiti kako postransko malenkost, toda v bistvu so vsi ti podatki resnični in jih nobeno ovinkarjenje ne bo spravilo s sveta. Javnosti, posebno prizadetim posojilnicam, naj zadostujejo za enkrat ti podatki, da se pravočasno odvrne nevarnost.

O zadevi pa bomo še tako temeljito govorili, da bode tem liberalnim gospodom pošla sapa. Komentar k tem faktam pride, sicer pa si ga bo napravilo opeharjeno ljudstvo samo.

Slovinci! Slovenke! Pridobivajte nove naročnike za našo „Stražo“.

Anton: Aa-a! (iznenađeno) Gratuliram, prijatelj, gratuliram in ti želim obilo sreče! Hentaj no, pa nisem nič vedel. Bog živi tvojo nevesto!

(Vsi trkajo in zapoje poljubno pesem.)

Dr. Skala: Bred štirimi leti smo tudi prav to zapeli.

Anton: To je naša himna. Vsakokrat, ko se snidemo, jo bomo zapeli. V moji mladosti sem jo imel najrajši. — Vendar, da se ne mudim predolgo, ker na sv. večer je mnogo posla, dovolite, gospod doktor, neko vprašanje, ki me je prav za prav privedlo k vam.

Dr. Skala: In to je?

Anton: Imate kaj otrok?

Dr. Skala (smeje): Imam, imam triletno hčerko, pravo veselje moje soproge in moje.

Anton (vzame iz žepa škatljico): Vzemite torej, velečeni gospod doktor, to majhno božično darilce za vašo hčerko. Notri je zlata svetinja, ki se lahko obesi k uri, ali kamorkoli.

Dr. Skala: (vzame škatljico in jo odpre. Začuden ogleduje svetinjo. Za se): Za Boga milega! Ali se motim? To je moj dar mladim let! (Glasno) Ali veste, kako se glasi rek, vdolben v svetinjo?

Anton: Beati misericordes! — Blagor milosrdnim!

Dr. Skala: Pred vsem pa še Vas prosim, gospod Anton, povejte mi, kako ste prišli do te svetinje?

Anton: Na najpoštenjši način. Stori sem dobro delo in plačal za njo celih dvajset kron.

Dr. Skala: No, toliko je tudi vredna. Vendar po tem ne vprašam. Vedel bi rad, od koga ste kupili svetinjo?

Anton: Hm, obljubil sem sicer nekako, da molčim, vendar Vam stvar razložim z dobrim namenom. Vem, da ne porečete nikomur. Kupil sem svetinjo od male, brhke deklice. Iz ljubezni do svoje matere je revica — toda, kaj Vas more ta zgodba zanimati?!

PODLISTEK.

Zlata svetinja.

(Igrokaz v dveh dejanjih. Za oder priredil Starogorski.)

Osebe:

Dr. Skala, odvėtnik.

Anton, trgovec.

Vladimir, trgovec.

Natakar.

Ana, vdova po zdravniku.

Zorka, njena hči.

Olga, soproga trgovca Antona.

En postrešček in en trgovski pomočnik.

1. Dejanje.

(Posebna soba v hotelu. Več fino pogrñjenih miz. Pri jedni sedita dr. Skala in trgovec Vladimir. Godi se v Ljubljani. Čas popoldne na dan svet. večera.)

1. Prizor.

Dr. Skala, Vladimir, natakar, pozneje Anton.

Dr. Skala (natoči vino): Vladimir, na zdravje tvoje neveste!

Vladimir (treči, veselo): Bog ohrani tebe in pa tvoje!

Natakar (vstopi): Gospod doktor! Nekdo želi govoriti z vami!

Dr. Skala: Kdo?

Natakar: Star gospod!

Vladimir (hitro): Gotovo je Anton, kateremu si ti pomagal k denarju. Srečal sem ga prej na ulici in mu povedal, da si tukaj. Gotovo je prišel, da se ti osebno zahvali.

Dr. Skala: Anton? (K natakarju) Gospod naj pride!

Anton (vstopi): Gospod doktor, opróstitute, da vas motim.

Kužna bolezen na gobcu in parkljih.

(Deželni okrajni živinodarstveni inženir Hugo Hinterlechner v Poljčanah.)

Ker se je iz dežel ogrske krone zanesla že tudi na Štajersko kužna bolezen na gobcu in parkljih pri goveji živini, smatram za umestno, da napišem o tej bolezni nekaj vrstic. Nemci jo imenujejo Maul- u. Klauenseuche, strokovnjaki apthae epirostaticae, Rusi jastšehur, Hrvatje slinovko i šap, Slovenci pa volčič, parkljinec ali pa dolgovezno: kužna bolezen na gobcu in parkljih. Kar se tiče besede volčič, bodi omenjeno, da ima širok pomen, kateri pa ni povsem točen. Ponekod pomeni beseda volčič zgoraj omenjeno kugo, drugod jo rabijo za vnetje (akutno — hitro) debelih črev; če je krava ali govedo volčikasto, naj znači, da je koža na rebrih močno prirastena (atrofija podkožne tkenine) in po nekaterih krajih slednje rabijo besedo volčič za vnetje vimena. Kar se tiče končno dolgovézne opisave: kužna bolezen na gobcu in parkljih, mislim, da je izraz bolj birokratičnega izvora ter našemu jeziku nikakor ni v čast. Zakaj ne bi rabili Slovenci v označenje te kuge besedo: slinovka? Ni izposojenka od Hrvatov, temveč pristno slovensko blago (primerjaj sliva — slivovka, hruška — hrušovka, poleno — polenovka), in ker je pri tej bolezni izmed najbolj vidnih znakov, kakor bom kasneje opisal, slina in slinenje, mirnim srcem lahko rabimo zasebno in uradno to besedo v označbo te kužne bolezni.

Iz različnih poročil prejšnjih časov nam je znano, da je bila slinovka že mnogo stoletij poznana bolezen. Natančneje opise pa imamo še-le izza konca 17. stoletja. Kanold poroča (Jahreshistorie von den Seuchen des Viehes) o Diedrichu iz njegove historija putis sledede: „... ich habe an meinem Vieh zu Sehaumburg bei Cüstrin anno 1686 gesehen, daß das Rindvieh, wie alles übrige des Orts, mitten im Winter, ein jedes Stück, kein einziges im ganzen Orte ausgenommen, 14 Tage nacheinander richtig saliniert, gesalbert, als wenn die alten Weiber zu Hamburg mit Quecksilber die Francozen und alte Krankheiten kurieren: doch daran kein einziges Stück gestorben, ob das Vieh wohl die ganze Zeit wenig genüssen koennen, und diese Krankheit in den nächst gelegenen Orte nicht gemerkt.“

Leta 1731—1732 se je slinovka razširila prav hudo po Francoskem, Nemčiji in Švici. Odtod se je naselila skoraj po celi Evropi ter se je pokazala posebno pri govedih, ovcah, svinjah in konjih. Zadnjokrat smo jo imeli v Avstriji 1891—93. Ker ima slinovka, kakor bomo kasneje videli, mnogo znakov drugih bolezni, so se učenjaki dolgo prepirali, ali je to samostojna bolezen ali ne. Se-le v zadnjih desetletjih so dognali, da je slinovka samostojna kužna bolezen; ki napada vse naše domače živali kakor: goveda, ovce, koze, svinje, perotnino, redkokdaj tudi konje, pse in mačke. Od divjačine so pristopni vsi prežvekovalci, tako: jeleni, koze in srne.

Slinovka se pa prime tudi človeka. Leta 1764 je Sagar na Moravskem opazoval, da so ljudje po zavžitju mleka na slinovki obolelih krav oboleli. Nastopila je pri njih davica, vročina in izpahki v ustih. Leta 1820 je Brosche pri dveh deklah, ki ste na slinovki obolelim živalim stregle, dognal izpuščaj med oteklimi prsti na rokah in nogah, bili so mali mehurčki z čisto tekočino.

Dr. Skala: Le nadaljujte! Vi niti ne slutite, kako me stvar zanima!

Anton: V isti hiši, kakor jaz, živi vdova. Pa kakor mnogim dobrim ljudem, tako se tudi njej ne godi nič kaj dobro. Poznam to družino že od takrat, ko je še živela v malem mestecu na Štajerskem. In tam se ji je dobro godilo. Seveda je takrat še živel vdovin mož, spreten zdravnik in milosrčen gospod. Blagi mož pa je umrl, žal, veliko prežgodaj. Vdova se je s svojim malim otrokom preselila iz Štajerskega v Ljubljano. Tu je družinica obubožala. Včeraj pride k meni njena hčerka Zorka in mi potoži, koliko trpita z materjo. Prinesla mi je tudi svetinjo, katero je bila dobila nekda v dar. Hišna gospodinja jima je grozila, da ju požene iz sobe, ako ne plačata stanarine. Mati ni hotela prodati svetinje zato, ker bi jo rada ohranila hčerki. A deklica jo je prodala meni, da pomore mamici. Dal sem za svetinjo 20 K, s katerimi sem na prošnjo deklice plačal za vdovo stanovanje. Dobro Zorko sem pohvalil in ji obljubil, da ne povem tega nikomur. Vam, gospod doktor sem povedal, ker ste želeli in da vidite, kako sem prišel do svetinje. Mislim, da nisem vsled tega storil nobene krivice. Morda poznate družino, ker Vaš svetinjo tako zanima. Jutri je božič, sveti dan. Kako ga bodo praznovali uboga vdova in njena hčerka, si lahko mislite.

Dr. Skala: Gospod Anton! Nekaj bi pa Vas prosil!

Anton: Nekaj bi me prosili? Le povejte, s čim Vam naj ustrežem.

Dr. Skala: Stanujete daleč od tod?

Anton: V sosedni ulici. Pet minut hoda.

Dr. Skala: Ali bi mi mogli pripeljati vdovino hčerko?

Anton: Zakaj ne!? Takoj jo bode videli in povem Vam, da boste veselji brhkega dekleta.

Dr. Skala: Prosim!

Anton odide.

(Dalje prihodnjič.)

Ko je bila leta 1824 na Češkem slinovka močno razširjena, so zdravniki pogosto opazili pri mladih ljudeh, ki so imeli posla v okuženih hlevih, take mehurčke ne samo med prsti, temveč po ustih. Mrzlica jih je tresla; napravili so se po životu tvor (Abscess).

Niertwig je pa šel tako daleč, da se je v dokar kužnega značaja slinovke kar sam okužil. Pil je vsak dan mleko na slinovki obolelih krav. Ze drugi dan se je pokazala mrzlica, trganje, glavobol, vročina v ustih in srbečica na prsih. Nadaljnih pet dni so mu močno usta zatekla, pokazali so se mali mehurčki s čisto tekočino, ki so se povečali in kmalu popekali. Tudi na prstih so nastali taki opahki.

Da se bolezen tudi s surovim maslom in sirom iz mleka od krav, ki so na slinovki okolele, prenese, so mnogi zdravniki dokazali. — Včasih pa nastopi slinovka za človeka tudi smrtonosno. Halin opisuje slučaj, ko je od 1000 prebivalcev neke vasi 23 umrlo. Stegel je pa leta 1891 v Britzu pri Berlinu opazoval, da je od nekaj sto na slinovki obolelih ljudi 36 umrlo. Tisto leto je bila slinovka pri govedih okoli Berlina močno razširjena ter so se ljudje z mlekom okužili.

Narodno-gospodarski pomen slinovke je velikanski ter se raje podcenjuje kot pretirava. Boyley pravi, da je leta 1871 samo na Francoskem okoli 700.000 glav obolelo, poginilo in poklalo se je čez 7000 komadov živine. On ceni to škodo na 40—45.000.000 K.

V Švici je v najhujših letih ¼ vse za to bolezen pristopne živine, to je prilično 248.000 glav, zbolelo. Ako računamo pri vsaki veliki glavi le 35 K in pri malih le 5 K škode, je to več kakor 10 milijonov K izgube na narodno-gospodarskem premoženju.

Na Angležkem je leta 1871 zbolelo 691.565 glav, od teh je 5853 poginilo, 2051 je bilo zaklanih. Škoda: 20 milijonov kron.

Na Ruskem je v letih 1888—91 30% vse obolele živine poginilo.

Naša država je imela vsled slinovke v letih 1891—1893 direktne in indirektne škode čez 60 mil. kron. — To so številke, ki dajo vsakemu človeku misliti!

Kar je pa najhujše, je žalostno dejstvo, da ta bolezen po različnih državah vedno napreduje.

Na Nemškem je bilo uradno dognano, da je obolelo na slinovki v letih 1876—1880: 40.000 govedi, 8000 ovc, 4000 svinj, leta 1887 je obolelo 12.723 glav, 1888 37.164 glav, 1889 262.381 glav, 1890 432.235 glav, 1891 821.130 glav, 1892 pa še več. Koliko je pa bilo prikritih slučajev?

Iz zgoraj navedenih številk bo pač vsakemu jasno, da ta kuga ni nobena šala, da so stroge odredbe javnih oblasti več kot utemeljene in da smo sedaj, predno se še bolezen pa naših krajih razširi, vsi poklicani, vse sile napeti, da se izognemo nesreči in otmemo našemu kmetu takorekoč življenje.

(Konec prih.)

Politični pregled.

Delegacije.

„Wiener Zeitung“ priobčuje cesarjeva lastnoročna pisma, s katerimi se sklicujejo delegacije za 28. t. m. v Budimpešto. Delegacije bodo zborovale pred novim letom le par dni. Velika sesija delegacij prične šele v drugi polovici januarja ter bo trajala najmanj do srede marca. V tem delegacijskem zasedanju se bodo rešile pred vsem velike vojaške reforme in veliki vojaški krediti.

Gosposka zbornica.

Gosposka zbornica je včeraj dne 20. decembra popoldne sprejela budgetni provizorij brez debate, oziroma se na status demissionis vlade.

Krščanski socialci in sedanji položaj.

Dne 19. t. m. se je vršil v ljudski dvorani dunajskega rotovža velik krščansko-socialni shod, na katerem je med drugimi govoril trgovinski minister dr. Weisskirchner o avstrijski gospodarski politiki, dalje predsednik državne zbornice Pattai in pa ex-minister dr. Gessmann, ki je govoril o politični situaciji. Dr. Gessmann je povdarjal kot prvi pogoj za sanacijo razmer v vladi in parlamentu češko-nemško spravo, od katere je odvisna tudi sestava nove parlamentarne večine in sestava nove vlade.

Nemci med seboj.

V soboto dne 17. t. m. se je vršila pred porotnim sodiščem v Dunajskem novem mestu razprava vsled obtožbe, ki sta jo vložila nemško-nacionalni uradnik Alojz Zichala in nemško-nacionalni agitator Matschack proti socialdemokratičnemu občinskemu svetniku Antonu Offenböcku, kateri jima je očital, da sta podkupljena od industrijalcev in da torej izdajata delavske koristi. V procesu, v katerem je prišlo vsled krivdoreka nemško-nacionalnih porotnikov do obsodbe Offenböckea, se je odigralo več burnih prizorov. Odvetnik Offenböckov se je jako ostro izrazil o nemškem delavstvu. Med drugim je rekel: „Nemški delavec, ki vzame od vsakega internacionalnega žida in kristjana službo, s tem denarjem škoduje svojim bratom delavcem. Nemški narod je narod hlapcev in narod kanalijs.“ Zaradi teh besed je prišlo med nemško-nacionalnimi porotniki in pa odvetnikom do ostrih spopadov.

Raznoterosti.

Osebnost. Francoska akademija je imenovala znanega arheologa in konservatorja državnega muzeja v Splitu msg. Fr. Bulića za dopisujočega člana.

Iz zdravniške službe. Višji okrajni zdravnik dr. K. Schönauer je imenovan za deželnega sanitarnega inšpektorja za Štajersko; višji okrajni zdravnik dr. A. Keppa je pomaknjen v VII. činovni razred. Okrajni zdravniki dr. H. Koch, dr. J. Maaczka in dr. J. Kanduč so imenovani za višje okrajne zdravnike.

Imenovanje v politični službi. Bivši državni poslanec grof Bellegarde je imenovan za okrajnega glavarja v Brucku ob Muri. Okrajni glavar vitez Rainer plem. Harbach je imenovan za namestništvo v Gradcu.

Iz šole. Za nadučitelja na štirirazredni ljudski šoli v Ormožu je imenovan deželni šolski svet Viljema Hribarja, dosedaj učitelja na isti šoli.

Iz pošte. Poštni adjunkt Albin Lichtenegger v Gradcu je imenovan za poštarja prvega plačilnega razreda v Braslovčah.

Iz finančne službe. Finančni tajnik Adolf Končan pri finančnem ravnateljstvu v Gradcu je imenovan za finančnega svetnika. — C. kr. finančni komisar dr. Josip Povalej je imenovan finančnim tajnikom ad personam in pride v Ljubljano. S tem imenovanjem je na eni strani prizadelo finančno ministrstvo najhujšo klotuto „Marburgerci“ in nekaterim slovenskim liberalnim časopisom, ki so tako složno, a neutemeljeno napadali gospoda dr. Povaleja. Jasno je za vsakogar, da se za prostaščine mariborske tetke in nje vrednih tovarišev, slovenskih liberalnih listov, nihče več ne zmeni. Kakor pa pomenja to imenovanje za gospoda dr. Povaleja osebno najlepše zadoščenje, tako moramo po drugi strani odločno ugovarjati proti temu vladinemu ukrepu. Naša štajerska finančna uprava je že itak skoz in skoz ponemčena. Od ravnateljstva do zadnjega finančnega organa je že vse nemško, če ne pa posilinemško. Slovenski finančni uradniki so bele vrane. Med višjimi finančnimi uradniki na Štajerskem je bil edini dr. Povalej Slovenec, ki je kot tak tudi nastopal v javnosti. In sedaj pride vlada, premesti tega edinega višjega slov. finančnega uradnika na Kranjsko in na njegovo mesto pride seveda Nemec. To je škandal in žaljenje vsega slovenskega ljudstva. Žalostno in sramotno je, da so se tudi slovenski liberalci trudili, oblatiti dr. Povaleja in dati vladni povod za premestitev. Tako nenarodno početje, ki se ga prakticira samo radi tega, ker se dr. Povalej ni hotel klanjati raznim liberalnim generalom, se samo obsoja in priča, da je nekaterim ljudem strankarstvo vse, narodnost nič.

Umrl je v Voždih pri Pliberku na Koroškem v nedeljo dne 18. t. m. vsled vnetja pljuč gospod Pavel Miklavčič, župan občine Blato, v najboljši moški dobi. Pokojnik je bil vzgleden narodnjak in kremenit značaj, kot župan mož na svojem mestu. Svojega narodnega prepričanja ni skrival pred nikomur in je bil, kakor znano, dne 4. oktobra 1909 v Celovcu aretiran, ker je zahteval vojni listek v slovenskem jeziku. Bodi mu lahka slovenska zemlja, katero je tako iskreno ljubil! N. v m. p.!

Nov brzojavni urad. V Ivanjkovcih pri Ormožu so dne 20. t. m. otvorili nov brzojavni urad ter ga izročili prometu.

Nemci razburjeni. Radi poloma, ki so ga doživeli zadnje nedelje štajerčijanci s svojim shodom v Mariboru, je vesoljno nemstvo silno razburjeno. Nemško nacionalni listi so prinesli obširna, po svoje zavita poročila. Pri vsem pačenju resnice pa morajo končno vendar priznati, da je desetina naših somišljenikov spravila v kozji rog vse širokoustne posilinemške mogotce, ki so morali pred časom zaključiti svoje zborovanje in je zato moralni vspeh popolnoma na naši strani. Je pač dejstvo, da z žganjem vzdrževano nemškutarstvo na Spodnjem Štajerskem razveseljivo nazaduje. Ves trud „Štajerca“ in „slovenskih“ mož, ki stoje za njim, je brezuspešen. Zlasti so pa nevhvaležni vsi koraki, ki jih napravijo za posilinemstvo razni „nemški“ učitelji, sinovi slovenskih mater. Ne pomaga jim niti, ako nastopajo v tako velikem številu, kakor na nedeljskem shodu, kjer so bili najbolj glasni in so se delali najbolj ogorčene. Ljudstvo pač ne bo sledilo ljudem, ki po svojem „Lehrerbundu“ psujejo kmečke mladeniče za svinje. To naj si gospodje zapomnijo in naj bodo lepo mirni, kajti opravičiti nimajo z bebi, ampak z zavednim slovenskim ljudstvom.

Zabavno je bilo poslušati na nedeljskem shodu v Mariboru Linhart, ko je slikal „patriotičnim“ poslušalcem panslavistično nevarnost, ki hoče raztrgati Štajersko in s pomočjo Srbije uničiti avstrijsko dinastijo in monarhijo. In ta patriotizma se cedeči Linhart je bil nekda socialdemokrat in je sedaj dober prijatelj Jahn, ki je vsenemec in kot tak stremi za tem, da bi Avstrija šla rakom žvižgat in bi nam zagospodovali Hohenzollernei. Prijatelju Linhartu bo gotovo od začudenja zastala sapa, če mu povemo, da se je njegov prijatelj Jahn po nekem anarhističnem predavanju celo izrazil: „Als Alldentscher bin ich in gewisser Beziehung auch Anarhist.“ To nič ne diši po patriotizmu, kaj?

Premestitev vojaških posadk. Časniki poročajo, da se bo izvršilo na spomlad 1911 več sprememb v vojaških posadkah. Koroški pešpolk štev. 7 bo prestavljen iz Gradca v Trst. V Celovcu ostane samo 4.

bataljon imenovanega polka. Govori se tudi, da bosta spodnještajerska pešpolka štev. 87 in 47 spremenila svojo garnizijo.

Naseljeniško delo Südmarke. Nemški listi poročajo, da je Südmarka od meseca maja naprej kupila, oziroma posredovala pri nakupu, 150 oralov zemlje ob jezikovni meji, ki je prišla v njene, oziroma privatne nemške roke. Kljub temu, da se vedno krejijo dohodki Südmarke, se vendar trudi dobiti vedno več naše zemlje v svoje krepilje. Dolžnost slehernega Slovenca je, da podpira „Slovensko Strazo“, ki je najkrepkejši protitež proti nemškemu napadalnemu delu. O božiču in novem letu nabirajmo prav pridne darove za to naše obrambno društvo.

Zastopniki jugoslovanskih kulturnih društev in sicer zastopniki: Matice Hrvatske v Zagrebu, Matice Slovenske v Ljubljani, Matice Srpske v Novem Sadu, Srpske književne zadruge v Belgradu, Društva hrvatskih književnikov v Zagrebu, Pravnik v Ljubljani, Pravniškega društva v Zagrebu, Jeronimskega društva v Zagrebu, Slovenske Šolske Matice v Ljubljani, Hrvatskega pedagogičnega književnega zbora v Zagrebu, Akademije v Ljubljani, Brace Hrvatskega Zmaja v Zagrebu, Glasbene Matice v Ljubljani, Saveza hrvatskih pjevaških društev v Zagrebu, Zveze slovenskih pevskih društev v Ljubljani, Društva slovenskih zdravnikov v Ljubljani, Slovenskega Planinskega Društva v Ljubljani, končno ravateljstvo deželnega gledališča v Ljubljani in zastopnik „Slovana“ v Ljubljani, ki so o priliki Vrazove stoletnice dne 10. in 11. decembra 1910 bili zbrani v Ljubljani, so se enoglasno izrekli v tem-le smislu: 1. V interesu kulturnega napredovanja jugoslovanskih narodov v okviru avstro-ogrske monarhije je nujno potrebno, da se izpitom, položenim na zagrebškem vseučilišču, pripozna reciprociteta za dežele cisilivanske. 2. Vsled praktične potrebe jugoslovanskih dežel, osobito Bosne in Hercegovine, ki se iz daleka nimajo potrebnega števila zdravnikov, pa tudi Hrvatske in Slavonije, je nujno, da se na zagrebškem vseučilišču čimprej ustanovi medicinska fakulteta. Istotako je nujna ustanovitev tehniške visoke šole v Zagrebu, ki je deloma že financirana. 3. Zastopniki jugoslovanskih društev pa obenem vstrajajo pri zahtevi, da je za Slovence v Ljubljani ustanoviti univerzo, in sicer najprej juridično fakulteto.

Nagla smrt škofa Nakiča v Splitu. Dne 19. t. m. ob 6. uri zjutraj je naglo preminul, previden s svetotajstvi za umirajoče, splitski biskup Nakič. Telesni ostanki bodo prenešeni v njegovo rojstno mesto Silbu. Rajni je bil pravi apostolski mož in Hrvat z dušo i telesom. Večni mu pokoj!

Kletarski tečaj se bo vršil od 16. do 20. jan. na deželni viničarski šoli v Silberbergu pri Lipnici. Tečaja se lahko udeleži 30 udeležencev. Pounk je brezplačen. Udeleženci morajo sami prevzeti stroške za hrano in stanovanje. Priglasiti se je treba do 10. jan. 1911 na dež. odbor.

Za „Slov. Strazo“ so darovali obrabljene pošne znamke: Anton Lekše, mizar v Mozirju, 282; V. Paulšek, dijak v Mariboru, 1200, in Elizabeta Gabrijan v Mariboru 1200 komadov. Hvala vsem!

Smrtna kosa. Anton Muhič, šestošolec mariborske gimnazije, je v ponedeljek dne 19. t. m. ob 7. uri zjutraj umrl. Pogreb se je vršil danes v sredo. — Ranjki je bil doma pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Že 3 mesece je bolehal in je bil letošnje šolsko leto ves čas doma. N. v m. p.!

Knjige Matice Slovenske za leto 1910 smo ravnokar prejeli. Letošnji književni dar obstoji iz šest knjig in sicer: 1. Dr. Bogumil Vošnjak, Ustava in uprava ilirskih dežel (1809—1813). 2. Dr. M. Potočnik, Koroška, II. del (Zgodovina). 3. Zabavna knjižnica, XXII. zvezek (dr. Fr. Detela, Pegam in Lambergar). 4. Prevodi iz svetovne književnosti, VII. zv. (Zeyer, Jan Marija Plojhar, Roman). 5. Knezova knjižnica, XVII. zvezek (dr. Ivan Lah, Brambovič, roman, I. del). 6. Letopis za leto 1910. Povest „Pegam in Lambergar“ dobijo hrvaški člani od Matice Hrv. Iz „Letopisa“ posnemamo: Knjige so se tiskale v 4800 izvodih. Matica Slovenska je štela leta 1909 z naročniki vred 4069 članov in sicer 5 častnih, 183 ustanovnikov (med tem tri nove), 3834 letnikov in 47 naročnikov.

Štajersko.

Maribor. V nedeljo dne 18. t. m. zvečer je nastal v krčmi Strauss v Koroški cesti med pivci prepir. Pri tej priložnosti so posadili pivci nemirneža v osebi Franceta Koka, čevljarskega pomočnika iz Maribora, na zrak. Pri tem ga niso prijimali ravno z rokavicami in so ga tako nesrečno vrgli, da je padel na usta in si razbil nos in čeljusti. Kok je moral v bolnišnico.

Maribor. Kako vzorne varnostne razmere so v našem mestu pričajo vlomi in tatvine, ki se zadnji čas čudno množijo. V noči od 19. na 20. dec. je vlomil nekdo v trgovino Josipa Perca v Grajski ulici. Odnesel je dve žepni ura in za 9 K drobiža. — Isto noč se je izvršil ulom tudi v trgovino obleke Heumayer na Glavnem trgu, a tat ni mogel izpolniti svoje želje, ker so bila druga vrata močno okovana. — V gostilni Antona Inkreta v Krčevini so v noči dne 20. dec. vlomili tri ponočnjaki ter so si prilastili raznih reči v gostilniški sobi. Strli so na to nabiralnik za uboge

šolske otroke ter si prilastili denar. Zbudila se je na to kuharica, ki je začela klicati na pomoč. Ko je prišel gostilničar, so tatovi zbežali skozi okno. Eden, ki je ostal zadaj, se je sprjel z gostilničarjem ter mu je pretil z revolverjem.

Maribor. Na nedeljski shod štajercijancev so došli tudi ljubljenci šulterajna nadučitelji: Brešnik, Sadu, Schetina, Wernitznigg in drugi. Posebno glasen je bil Schetina. „Stajere“ mu bo gotovo pel hvala! Kulturonošci!

Maribor. Gospod E. Lužar, oskrbnik na c. kr. kaznilnici, je danes dne 21. t. m. na srčnem otrpnjenju umrl. Sedel je ravno pri zajutru, se zgrudil in bil v par hipih mrtev.

Studenci pri Mariboru. V nedeljo dne 18. t. m. se je vršila pri nas božičnica za slovenske šolske otroke, ki se je nad vse pričakovanje krasno in sijajno obnesla. Prostori Nekrepove gostilne so bili natlačeno polni. Zbralo se je veliko število slovenskih starišev, ki so pripeljali s seboj svoj up, svojo deco. Vse je z nepremično pazljivostjo sledilo izbranemu vspeodu. Najprvo je korajžno pozdravil vse zbrane deček Pepi Vokač. Za njim je govoril slavnostni govor dr. Medved. V vznesenih besedah je označil pomen božičnega drevesca za naše malčke. Navduševal jih je za ljubezen do svoje vere in svojega naroda. Govoru je sledilo živahno, dolgočasno ploskanje. Malčki Kramaršič, ki je nato deklamovala pesmico „Sve-ta noč“, je vzbudila splošno odobravanje. Dvogovor „Mladi dedek“, ki sta ga izborna prednašala naša malčka Janko Vokač in Adolf Vavda, je povzročil vsestransko veselost. Pesmico „Božič gre“ je z občutkom deklamovala Mici Kramaršič. Posebno ljubko je bilo čuti otroški zbor, ki je ubrano zapel pesem „Sv. noč.“ Z zahvalo vsem, ki jo je prav lepo govorila mala Mariča Bende, se je zaključil uradni del vspeoda. Temu je sledil za naše male najprijetnejši del: obdarovanje. Zelo bogat in darežljiv je bil letos božični Jezušek. Mnogo veselega presenečenja je prinesel našim študentskim slovenskim otrokom. Da je bilo razpoloženje še ugodnejše, je začasno sestavljen pevski zbor zapel par lepih slovenskih pesmic, ki so bile sprejete z velikim navdušenjem. Radostnega srca, polni hvaležnosti do blagih slovenskih dobrotnikov, so se razšli slovenski študenti. Božičnico ste skupno priredili S. K. S. Z. in Družba sv. Cirila in Metoda.

Slov. Bistrica. Naši Nemci se ne brigajo mnogo za Südmarko. V nemških listih čitamo, da se je število članov Südmarkine podružnice v letošnjem letu zmanjšalo za 22. Nabralo pa se je celih 3 K 82 vinarjev.

Gornja Radgona. Zupan našega trga, gostilničar Johan Kurbos, hud naš nasprotnik, je izvršil 19. dec. zvečer samoumor.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Na Stefanovo ob 3. uri popoldne priredi naše bralno društvo božično veselico. Na vspeodu je petje mešanega zbora, božična igra v petih dejanjih „V zadnjem trenutku“, kratek govor in petje pred razsvetljenim božičnim drevescem. Pridite v obilnem številu!

Braslovce. V nedeljo dne 11. decembra se je ustanovila tukaj konjerejska zadruga za Savinjsko dolino. Ker se leto za letom izvažajo na Ogrsko in v Italijo najboljši žrebec in kobile ter se je zatorej bati, da bi se dobro savinjsko konjsko plemo poslabšalo, je bila ustanovitev te zadruge nujno potrebna. V zadružni odbor so se izvolili gospodje: Fr. Plaskan, načelnik; Josip Punčer, namestnik; dr. Anton Lampret, tajnik; Josip Pauer, blagajnik; Ivan Cizej in Matija Perger, odbornika.

Celje. Katoliško podporno društvo v Celju priredi na praznik sv. Stefana dne 26. grudnia popoldne ob 3. uri veselico v vrtni dvorani pri „Belem volu.“ Otroci iz šole šolskih sester v Celju bodo vprizorili igrice: „Doktor Čukec“ in pa „Kjer je največja sila, je roka božja najbolj mila.“ Med odmori bode petje in igranje na glasovir. Vstopnina: sedeži I. vrste 1 K, II. vrste 50 h, stojišča 30 h.

Rajhenburg. Dne 17. decembra zvečer so došli semkaj prevz. knezoško lavantinski, da izvršijo v samostanu oo. frapstov dvojno cerkveno opravilo. V nedeljo dne 18. decembra je prejel novoizvoljeni opat P. Placid Epalle, nečak umrlega opata Janeza Krst. Epalle, v samostanski kapeli v navzočnosti vse me-niške družbe, več sosednih duhovnikov, mnogo vernikov in gostov, od premilostlj. nadpastirja opatsko blagoslovljenje in znamenja nove časti med prav ganljivimi obredi, kakor so predpisani v rimskem škofovskem obredniku. Pri blagoslovljenju sta asistirala opat Gebh. Mair iz Zatišane na Kranjskem in opat Avg. Moulin iz Maguzzana na Italijanskem. Po sv. opravilu, ki je trajalo od 9. do 11. ure predpoldne, so vsi menihi kleče in s poljubom prstana svojemu novemu predstojniku obljubili vdanost in pokorščino. Pri skupnem obedu, katerega se je razen vladnega zastopnika barona R. Steeb in več gostov iz Rajhenburga udeležilo do 30 oseb, so prevz. nadpastir s prisrčnim latinskim nagovorom čestitali novoblago-slovljenemu opatu ter se spominjali obeh najvišjih dostojanstvenikov, svet. očeta in presvetlega cesarja. — Popoldne so si vladika ogledali novo župnijsko cerkev Marija Lurd v Rajhenburgu, drugi dan, 19. decembra, pa so podelili v samostanski kapeli šesterim redovnikom višji red diakonata. Novi diakoni so: Tom. Akv. Planinšek od Sv. Lovrenca na Dr.

p., Konr. Jankovič iz Lupoglave na Brimorskem, Vine. Divjak iz Rajhenburga, Gabr. Montcondiol iz St. Didier na Francoskem, Ang. Pečnik iz Koprivnice in Herman Vodenik iz Konjice.

Ptuj. Dijaška kuhinja. Ker so letos izostale vse redne podpore, nahaja se naša dijaška kuhinja v najhujših stiskah. Število revnih dijakov rase — sredstva pa pojemajo. Vse prijatelje učeče se mladine prosimo krepke podpore, da se vzdrži ta prepotrebni zavod. — Na praznik Sv. treh kraljev dne 6. januarja 1911 priredi tukajšnja društva v veliki dvorani Narodnega doma priljubljeno igro „Revček Andrejček.“ Čisti dobiček — da bi ga le bilo prav mnogo — je namenjen dijaški kuhinji. Zato vabimo že danes vsakega, kdor ima srce za trpečega slovenskega dijaka, k tej dobrodelni prireditvi. Igra se skrbno pripravljala in nastopijo vsi najboljši igralci.

Novacerkev. Občni zbor Slovenskega katoliškega bralnega društva se vrši v soboto dne 31. decembra 1910, takoj po večernicah v društveni sobi. Prav lepo število mladine se tesno oklepa našega društva, kar je zelo veselo. Le vedno tako naprej! Žalostno je zato tem bolj, da se še toliko odraslih ljudi ne zaveda pomena tega društva. Na Silvestrov dan se pokažite, kateri ste prijatelji napredka! — Odbor.

Gradec. Graški Bismarckovi oboževalci namravajo na vsak način zgraditi na hribu Plabutsch Bismarckov stolp. Prispevke za zgradbo že marljivo fehtajo. Dne 1. aprila prihodnjega leta priredijo veličansko Bismarckovo veselico, katere čisti dobiček bo šel za zgradbo stolpa. Tudi vse druge alpske Nemce pozivljajo, naj priredijo enake veselice, da si na ta način priberajo več čistega dobička. To bo zopet hajlanja in slavljenja onega Bismarcka, ki je hotel uničiti Avstrijo.

Zadružni vestnik.

Smarje. V četrtek dne 15. t. m. se je zbralo ogromno število posojilničarjev v Habjanovi dvorani. Prihiti so ugledni možje iz rogaškega in šmarskega okraja na II. okrožni zadružni shod. Zastopane so bile vse zadruge v častnem številu, mnoge zadruge so poslale vse člane načelstva in nadzorstva. V imenu Zadružne zveze v Ljubljani pozdravi zborovalce nadrevizor gospod Vlad. Pušenjak. V okrožno predsedstvo se izvolijo gospodje nadžupnik Fr. Korošec, načelnik posojilnice na Slatini (predsednik), deželni poslanec Jakob Vrečko, načelnik posojilnice na Ponkvi, (podpredsednik), Fr. Sinko, tajnik posojilnice v Smarju (tajnik), Valentin Metličar, načelnik posojilnice v St. Vidu (odbornik). Določilo se je, da se vrši prihodnje leto okrožni zadružni shod na Ponkvi. Predsedstvo prevzame gospod nadžupnik Fr. Korošec, ki s presrčnimi besedami pozdravi vse navzoče in podeli besedo gospodu nadrevizorju Vlad. Pušenjaku. Predavatelj je v nad dve uri trajajočem govoru obravnaval sledeče predmete: 1. denarna draginja in posojilnice, 2. pospeševanje varčevanja, 3. udeležba pri občnih zbiorih, 4. likviditeta, 7. članstvo pri več posojilnicah, 8. osebni kredit, realni kredit, 9. plačevanje obresti, 10. posojila na intabulacijo, konverzija dolgov. Po predavanju se je vnela debata in se je sklenilo, da naj vse posojilnice zahtevajo od vseh dolžnikov, da vsako leto vrnejo 10% glavnice nazaj. Nadalje se je sklenilo delati na to, da ne bode nikdo včlanjen pri več posojilnicah, ampak samo pri jedni. Izrazila se je tudi želja, da bi se izdala poljudno pisana knjižica, v kateri bi se razun poslovnika za načelstvo in nadzorstvo nahajala tudi druga pojasnila, ki so potrebna funkcionarjem zadrug.

Poljčane. V gostilni gospoda Svetlina se je vršil v nedeljo dne 18. t. m. zadružni shod za zadruge iz okraja Konjice in Slov. Bistrica. V predsedstvo zadružnega okrožja so se izvolili gospodje M. Medved (predsednik), Ivan Hauptman (podpredsednik), Anton Toman in Anton Pučnik kot odbornika. Sklenilo se je, da se prihodnje leto vrši okrožni zadružni shod v Laporju. Nato je razpravljali nadrevizor gospod Vlad. Pušenjak v skoro dveurnem govoru o važnih zadružnih vprašanjih. Po predavanju se je razvila zelo živahna debata, v kateri se je razjasnila marsikatera točka iz zadružne prakse. Shoda se je udeležilo lepo število zadrugarjev iz konjiškega in slovenjebistiškega okraja. Shod je vodil gospod M. Medved, načelnik posojilnice v Laporju, ki je pozval k sklepu navzoče k enotnemu zadružnemu delu.

Koroško.

V Bekšanju pri Beljaku je začela v nedeljo dne 17. decembra uradovati slovenska hranilnica in posojilnica.

Celovec. Berce contra „Mir.“ Dne 19. t. m. se je vršila poročna obravnava v tožbi ekščupnika in tajnika C. M. D. Berceta proti odgovornemu „Mirovemu“ uredniku Mihaleku. Župnik Berce se je čutil žaljenega, ker je „Mir“ pisal v članku „Tajnik D. C. M.“, da je bil Berce kriv vseh preprirov v Sori in žaljenega se je čutil, ker mu je „Mir“ dal priimek „ekščupnik“. Berceta je nagovarjal načelnik narodno-napredne stranke in sedanjí ekščaveznik kranjskih Nemcev dr. Tavčar, „Mir“ je sijajno zastopal dr. Brejc. Odgovorni urednik je bil z 11 proti 1 glasom oproščen.

Vaše zdravje

si ohranite! Slabosti in bolečine minejo. Vaše oči, živci bodo krepkejši, spanje zdravo. Vaše stanje se bode zboljšalo, če rabite Fellerjev fluid z znamko „Elsa Fluid“. Dvanajstotica za poskušnjo 5 K franko, izdelovatelj lekarnar Feller v Stubici, Elsaplatz št. 264. (Hrvaško).

Sedmošolecišče inštrukcije. Več pove
uredništvo. 189**Velika zaloga**dobro snaženega
posteljnega perja
po vsaki ceni priporoča trdka**Jožef Ulaga, Maribor**

Tegetthof. cesta 21.

XXXXXXXXXXXX

Oljeza razne stroje oddaja tis-
karna sv. Cirila v Mariboru
100 kg po 25 K.

XXXXXXXXXXXX

Vageza vagone, voze (most-
ne), centimalne, škalo-
ve, decimalne, za živino,
tablicove in vsake dru-
ge vrste za gospodarske
in obrtniške namene iz-
deluje ter priporoča po
nizkih cenah**Jos. Kaláb,**tovarna za vage,
Brno, Zidenice Moravsko.
80 slovanska obrt.**Priložnostni nakup za
Božič in Novo leto!**Velika zaloga čevljev za gospode,
dame in otroke : gamaše : galoše,
čevlje za hribolazce : hišne in telo-
vadne čevlje.Kdor nakupi za 10 K blaga in takoj plača
dobi par domačih čevljev zastonj.

Priporoča se

Štefan Strašekvelika zaloga čevljev
Celje : Kovačeva ulica.

193

Slovenska trgovina

J. N. Šoštarč, Maribor

samo Glavni trg šte. 9

priporoča p. n. občinstvu svoje veliko
zalogo svakovrstnega najnovejšega in
najmodnejšega blaga iz samo prvih in
najboljših tovarn.z modnim in manufakturnim blagom
ter krojaškimi potrebščinami - - -

Postrežba točna in stroga solidna. :: ::

TRGOVCI!Ne pustim potovati ker preved
stane, prodajam pa po ceni ker
ne pustim potovati. Obrnite se
torej pisмено ali osebno in za
hlevajte vzorčne pošiljke.

Narodna veletrgovska hiša

R. Stermecki : Celje.**Argentinsko meso**za 80 irarjev en kilog. ne boste nikjer dobili,
zaradi tega kupujte : a božične praznike, dokler
je še kaj dobiti pšenično moko št. 00 kg. po
36 vin., lepo krušno moko po 22, 23, 26 vin.,
jako lepi celi riž po 32 vin., sladkor v grudi
po 76 vin., ravno tako rozine, cibebe, gro-
zdiče in vso drugo špecerijo ko rebo, ki se dobi
vedno sveže v trgovini**Ivan Sirk, Maribor**

Glavni trg zraven rotočva.

184

Edina specijalna trdka za katoliška društva.

Društvene znakev vseh izpeljavah in raznih cenah, kakor tudi čast-
ne znake, žeblice za zastave in podobe svetnikov v
emailu. — Broše, obeske in častna darila izdelnje
in pošilja v zmernih cenah graver**Stanislav Mrkwicka Dunaj VII.**

Zieglergasse 67.

Vzorec slav. društvom brezplačno!

Vzorec slav. društvom brezplačno!

Razprodaja.Dne 21., 22., 23. in 24. grudna t. l. bo se vršila nadrobna
razprodaja špecerijskega in manufakturnega blaga iz kon-
kurzne mase **Matevža Pirtovška** na **Doberni**. Izklicovalo
se bo po cenilni vrednosti. Ker je lepa prilika za nakup dobrega
in cenega blaga, je ptičakovati obilo kupcev. Trgovec, ki bi hotel
celo zalogo skupaj kupiti, se mora zglasiti dne 20. ali najkasneje
dne 21. grudna zjutraj pri podpisnem upravitelju konkurzne mase.

Celje, dne 18. grudna 1910.

Dr. Anton Božič,

upravitelj konkurzne mase M. Pirtovšek.

192

Hotel Trabesinger v Celovcu :
Velikovška cesta št. 5

se priporoča

potnikom, ki prinočujejo v Celovcu. — Tukaj najdejo
lepe, snažne in po zimi zakurjene sobe po 1 K do
5 K, okusne jedi, dobro pijačo po ceni.Veliko dvorišče za vozove in tri hleve za konje. —
Za zabavo služi kegljišče, po zimi zakurjeno. — Po
leti sedi na senčnatem vrtu.V tem hotelu najdete vsak dan prijetno slovensko
družbo, posebno v sredah zvečer. 188

Velike dvorane za shode in veselice.

Lastnik: **Ivan Millonig.**

Na kolodvoru pričakuje gostov domači omnibus.

Somišljeniki!

Agitirajte za nove naročnike!
Straža naj bo v vsaki gostilni
in trgovini na razpolago!**Pozor!**

Slov. špecerijska trgovina

Alojz Šumenjak, Maribor

Tegetthoff-ova cesta šte. 31

priporoča slavnemu občinstvu, da so se znižale pri-
jem ceno sladkorja, moka in sploh vseh v njego-
v stroko spadajočih reči. — Prodaja torej posebno
sedaj za božične praznike, najfinejšo moko po 36 vin.,
krušne moka po 20, 22, 23 in 24 vin., dalje pri-
poroča bogato izbiro rozin, grozdiča, cibebe, slive,
domače strdi itd.**Finih likerjev, žganja, konjak itd. itd.**Za točno in uljudno postrežbo jamči. — Zunanja
naročila se takoj izvršujejo.Prodaja se tudi zaradi prevelikih nakupov vsa
190 kuhinjska oprava po zelo nizkih cenahBrzjavi: „Kamnoseška in-
dustrijska zadruga Celje“. **Prva južnoštajerska kamnoseška industrijska družba** Brzjavi: „Kamnoseška in-
dustrijska zadruga Celje“.**Edino narodno kamno-****seško podjetje v CELJU.**Stavbena in umetna kamnoseška
::: obrt s strojnim obratom. :::Izvrševanje vseh stavbenih del:
kakor stopnice, fasad, podbojev,
pomolov, nastavkov itd. iz različ-
::: nih kamenov in cementa. :::Specialna delavnica in podo-
baraki atelje za umetna cerkvena
dela kakor: altarjev, obhajilnih
miz, prižnic, kropilnih in krstnih
::: kamnov itd. :::Brušenje, puliranje in struganje
::: kamena s stroji. :::Mnogoštevilna zaloga nagrobnih
spomenikov iz različnih marmornih
vrst granitov in sijenitov po razno-
vrstnih narisih in nizkih cenah.Naprava zidanih ali betoniranih
::: rodbinskih grobišč (rakov). :::Tlakovanje cerkva, dvoran in
hodnikov s šamotnim ali cementnim
::: tlakom. :::Izdelovanje pohištvenih plošč iz
različnih najbolj idočih marmornih
::: vrst v vseh oblikah. :::
Popravljanje spomenikov, udela-
::: vanje napisov v iste. :::